មេរៀនទី ៣

ការរីកចម្រើននៅក្នុងសហគមន៍

Growing in Community

ទារកចាប់ផ្តើមជីវិតទាំងយំផង និង ញុាំផង។ វាគឺជាការអស្ចារ្យណាស់ដែលយើងចំណាយពេលយកចិត្តទុកដាក់អំពីការនេះ។ ទារកធំលូតលាស់ ពីព្រោះគេញុាំ និងរៀនពីអ្នកដែលថែរក្សាពួកគេ ដែលបានបង្រៀនកិច្ចការជាច្រើនដល់ពួកគេ។ រូបកាយ និង ស្មារតីរបស់គេបន្តរីកលូតលាស់រហូតដល់គេក្លាយទៅជាមនុស្សពេញវ័យ។ នៅពេលដែលគេក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យហើយ យើងនិយាយថាគេក្លាយទៅជាមនុស្សធំហើយ។

នៅក្នុងមេរៀនទី២ យើងបានរៀនអំពីសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះយេស៊ូក្នុងការធ្វើជាសាក្សី។ ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីដ៏មានប្រសិទ្ធភាពយើងត្រូវតែអភិវឌ្ឍវិញ្ញាណរបស់យើង។ នៅក្នុងមេរៀននេះអ្នកនឹងសិក្សាអំពីរបៀបដែលធ្វើឱ្យវិញ្ញាណរបស់យើងរីកចម្រើនឡើង។ មានមនុស្សមួយចំនួននៅតែជាគ្រិស្តបរិស័ទក្មេងខ្ចីដដែល ទោះបីជាគេទទួលជឿព្រះជាម្ចាស់យូរហើយក៏ដោយ។ នេះមិនមែនជាគម្រោងផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យយើងធំពេញវ័យឡើង។ ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យវិញ្ញាណរបស់យើងរីកចម្រើន «ទៅជាមនុស្សពេញវ័យឡើងដល់កំពស់របស់ព្រះគ្រិស្តដែលបំពេញអ្វីៗទាំងអស់» (អេភេសូ ៤:១៣)។ បន្ទាប់មក យើងនឹងរីកចម្រើននៅក្នុងសហគមន៍ជាមួយអ្នកដទៃទៀត។

គម្រោង

ក. របៀបដើម្បីរីកចម្រើន Ways to Grow

ខ. គោលការណ៍នៃការរីកចម្រើន Principles for Growth

គោលដៅ

១. ពន្យល់ពីរបៀបដែលអ្នកអាចរីកចម្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់។

២. ពន្យល់អំពីគោលការណ៍នៃការញែកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ និង ការញែកចេញពីលោកិយ៍។

ក. របៀបដើម្បីរីកចម្រើន Ways to Grow

ស្គាល់ពីព្រះបន្ទូល Know the Scriptures

គោលដៅទី១. ពន្យល់ពីរបៀបដែលអ្នកអាចរីកចម្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់។

ពួកខាងគណៈសាឌូស៊ី បាននិយាយជាមួយព្រះយេស៊ូអំពីរឿងប្រឌិតដែលពួកគេបានបង្កើតឡើង គេបាននិយាយថា មានស្ត្រីម្នាក់បានរៀបការជាមួយបុរសម្នាក់ បុរសនោះក៏ស្លាប់ទៅ។ បន្ទាប់មក នាងក៏រៀបការជាមួយប្អូនប្រុសរបស់ប្ដី ហើយបុរសនោះក៏ស្លាប់ទៀតដែរ។ ការនេះកើតឡើងដល់ទៅ៧ដង។ ពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីសួរសំណួរនេះទៅព្រះយេស៊ូថា តើស្ត្រីម្នាក់នេះនឹងបានក្លាយទៅជាប្រពន្ធរបស់បុរសណាមួយនៅឯស្ថានបរមសុខ? (ម៉ាថាយ ២២:២៨)។

ពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីប្រឌិតរឿងនេះឡើងដើម្បីសាកល្បងព្រះយេស៊ូ។ ពួកគេមិនបានជឿលើការរស់ឡើងវិញឡើយ។ ពួកគេចង់ឱ្យព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកដែលប្រឆាំងទៅនឹងជំនឿរបស់គេបន្ទាប់មកគេបដិសេធការបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ លើសពីការឆ្លើយសំណួរនេះ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញពីឫសគល់នៃបញ្ហានេះ។ ព្រះអង្គបើកសម្តែងឱ្យគេបានឃើញពីកង្វះនៃការយល់ដឹងខាងព្រះបន្ទូលរបស់ពួកគេ។ «អ្នករាល់គ្នាយល់ខុសហើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនយល់គម្ពីរទាំងមិនស្គាល់ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផង» (ម៉ាថាយ ២២:២៩)។ ចូរគូសចំណាំពីសេចក្តីបង្គាប់បញ្ហាដែលព្រះយេស៊ូបានប្រើ។ ទ្រង់បានដាក់ចំណេះដឹងខាងព្រះបន្ទូលជាទីមួយហើយអំណាចព្រះចេស្តារបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាទីពីរវិញ។

មានចំណុចជាច្រើនដែលយើងរៀនបាននៅទីនេះ។ មនុស្សជាច្រើនហាក់បីដូចជាចង់បានឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ខ្លាំងបំផុត ប៉ុន្តែ គេមិនសូវចង់ដឹងអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឱ្យបានច្រើនឡើយ។ តើអ្នកចង់បានឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ? បន្ទាប់មក អ្នកត្រូវតែដឹង និងរស់នៅតាមការបង្រៀនស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ លោកសាវ័កពេត្រុសមានប្រសាសន៍ថា «ចូរប្រាថ្នាចង់បានព្រះបន្ទូលដូចទារកដែលទើបនឹងកើតប្រាថ្នាចង់បានទឹកដោះសុទ្ធ ដើម្បីអោយបងប្អូនបានចម្រើនឡើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលនេះ និង ទទួលការសង្គ្រោះ» (១ពេត្រុស ២:២)។

ទំនុកតម្កើង ១១៩ មានចំនួន ១៧៦ខ។ គ្រប់ទាំងខទាំងអស់នេះ ព្រះបន្ទូលលើកឡើង អំពីរបៀបមួយ ឬ របៀបផ្សេងទៀត។ នៅក្នុងចំណោមកិច្ចការដទៃទៀត ខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមគ្គុទេសន៍របស់យើង ជាប្រាជ្ញា ជាអំណរ និងជារបងការពារពួកយើងពីអំពើបាប។

ប្រសិនបើការអានព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់មិនបានជាផ្នែកមួយនៃជីវិតរបស់អ្នកទេ អ្នកអាចទូលសូមដល់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីជួយដល់អ្នកឱ្យមានគំនិតប្រាជ្ញា ដើម្បីអាន និង យល់អំពីព្រះបន្ទូល។ មានពេលខ្លះ យើងធ្វើនូវអ្វីដែលយើងមិនគួរធ្វើដោយសារកង្វះនូវវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន។ មានរឿងខ្លះមានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំបាន។ មានរឿងខ្លះទៀតដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ការនេះគឺខ្ញុំធ្វើតាមចំណង់របស់ខ្ញុំ។ គ្មាននរណាម្នាក់បង្ខំខ្ញុំឱ្យធ្វើកិច្ចការអ្វីមួយបានឡើយ ខ្ញុំត្រូវឱ្យខ្លួនខ្ញុំធ្វើកិច្ចការដោយខ្លួនឯង។ នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមអានព្រះបន្ទូលជារៀងរាល់ថ្ងៃ ខ្ញុំឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍នៃសេចក្តីអំណរ និង សេចក្តីសប្បាយរីករាយ ព្រមទាំងការរីកចម្រើន។

កុមារនឹងអាចរីកចម្រើនលូតលាស់បាននៅពេលដែលគេញុំាទឹកដោះគោ និង អាហារពីមាតាបិតារបស់គេ។ វាដូចគ្នាដែរនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកជឿ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់រីកចម្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់អ្នកត្រូវឱ្យព្រះអង្គប្រទានអាហារសម្រាប់ជីវិតអ្នក។ ព្រះអង្គប្រទានអាហារដល់អ្នកជាព្រះបន្ទូល។ ចូររៀបចំកាលវិភាគទៀងទាត់សម្រាប់គោលបំណងនេះដូចដែលអ្នកមានពេលរាល់ថ្ងៃក្នុងកាលដែលអ្នកញុំាអាហារដែរ។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងជួយអ្នកយល់ពីអ្វីដែលអ្នកអានហើយអ្នកនឹងរីកចម្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

១ ចូរគូសពីមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ

ក) ព្រះយេស៊ូបើកសម្តែងដល់ពួកខាងគណៈសាឌូស៊ី ពីព្រោះពួកគេមិនយល់ពី ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ខ) ព្រះយេស៊ូប្រទានអាហារខាងវិញ្ញាណដល់យើងនៅពេលដែលយើងអានព្រះគម្ពីរ។

គ) ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថាការដឹងអំពីឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះមានសារៈសំខាន់ជាងការដឹងអំពីព្រះបន្ទូល។

២ តើអ្វីទៅជាលទ្ធផលនៃការអានព្រះបន្ទូលបានទៀងទាត់?

…….

គិតអំពីព្រះអម្ចាស់ Think About the Lord

បន្ថែមពីលើចំណុចនេះទៀតសម្រាប់ការរីកចម្រើនក្នុងជាគ្រិស្តបរិស័ទ គឺការអធិស្ឋាន និង ការសញ្ជឹងគិត ឬ ការគិតអំពីព្រះអម្ចាស់។ យើងត្រូវការហ្វឹកហាត់ខ្លួនយើងឱ្យគិតអំពីព្រះជាម្ចាស់។ យើងត្រូវការគិតអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គអំពីព្រះបន្ទូលកាលពីម្សិលមិញនិងអំពីអ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើសម្រាប់យើង។ លោកប៉ុលប្រាប់យើងនៅក្នុងភីលីព ៤:៨ ថា

«សូមបងប្អូនគិតតែអ្វីៗដែលពិត ថ្លៃថ្នូរ សុចរិត បរិសុទ្ធ គួរអោយស្រឡាញ់គួរអោយគោរពនិងគំនិតណាដែលល្អឥតខ្ចោះ គួរឱ្យកោតសរសើរ»។ យើងមានសេចក្ដីសន្យាមួយនៅកណ្ដាគម្ពីរអេសាយថាព្រះអង្គប្រទានសេចក្ដីសុខសាន្តជានិរន្តរ៍ដល់ប្រជាជាតិនេះ ព្រោះគេមានជំហររឹងប៉ឹងហើយផ្ញើជីវិតលើព្រះអង្គ (អេសាយ ២៦:៣)។ សូមគិតអំពីព្រះអម្ចាស់ដែលធ្វើឱ្យជំនឿរបស់យើងកាន់តែរីកចម្រើនជាមួយព្រះអង្គជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

យើងក៏ត្រូវអធិស្ឋានផងដែរទូលសូមដល់ព្រះជាម្ចាស់បង្រៀនដល់យើងតាមរបៀបរបស់ព្រះអង្គ និងតម្រង់ផ្លូវរបស់យើង។ ទ្រង់ចង់ឱ្យយើងអធិស្ឋានដើម្បីឱ្យយើងកាន់តែយល់ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គថែមទៀត។ យើងបានទទួលសេចក្ដីបង្រៀននៅក្នុងភីលីពជំពូក ៤:៦ ថា ចូរទូលសូមព្រះជាម្ចាស់នៅអ្វីដែលជាតម្រូវការរបស់យើង។ យើងក៏បានអាននៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូ ៦:១៨ «ចូរអធិស្ឋានគ្រប់ពេលវេលាសម្រាប់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀត យើងកំពុងបង្ហាញអំពីដួងចិត្តនៃការរស់នៅជាសហគមន៍ល្អដល់គេ។ យើងក៏ត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់អស់អ្នកដែលមិនទាន់ស្គាល់ព្រះគ្រិស្តដែរ និងអស់អ្នកដែលបានបែកចេញពីព្រះអង្គដែរ។ នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកមិនជឿ យើងមានដួងចិត្តនៃការរស់នៅជាសហគមន៍ល្អជាមួយគ្នា។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៣ ហេតុអ្វីបានជាអធិស្ឋាន និង ការសញ្ជឹងគិតមានសារៈសំខាន់?

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

៤ ចូរសេរសេពីចំណុចដែលព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងឱ្យអធិស្ឋានឱ្យ។

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

គ្រប់គ្រងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់បែបគ្រិស្តបរិស័ទ Be Ruled by Christian Love

ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិ១០ ប្រការទៅដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលជាច្បាប់ដំបូងបំផុតសម្រាប់ឱ្យសហគមន៍ចេះរស់នៅដោយប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវ (និក្ខមនំ ២០)។ បទបញ្ញត្តិចំនួន១០ ប្រការប្រាប់យើងអំពីទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និង ប្រជាជនទំនាក់ទងជាមួយប្រជាជន។ អ្វីៗដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលធ្វើត្រូវតែសមស្របជាមួយនឹងបញ្ញត្តិទាំងនេះ។ មិនមាននរណាម្នាក់ដែលមិនស្ដាប់បង្គាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមានការពិបាកក្នុងការគោរពតាមបទបញ្ញាត្តិទាំងនេះ។

ព្រះជាម្ចាស់ទតឃើញថាប្រជាជនដែលបានទទួលបញ្ញត្តិទាំងនេះពិបាកក្នុងការគោរពតាមបញ្ញត្តិដែលបានប្រទានមក។ ដូច្នេះហើយ ទើបព្រះអង្គចាត់ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តឱ្យមក ដើម្បីស្តារឡើងវិញនូវទំនាក់ទំនងរវាងព្រះជាម្ចាស់និងមនុស្សជាតិ។ សូមអាននៅក្នុងរ៉ូម ៨:៣ និង កាឡាទី ៤:៤-៥។ ខគម្ពីរទាំងនេះ បង្ហាញពីព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងអំពី

បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គដែលចង់មានទំនាក់ទំនងដែលឥតខ្ចោះ (សហគមន៍) ជាមួយមនុស្សជាតិ។ ទំនាក់ទំនងរបស់មនុស្សជាមួយអ្នកដទៃរីកចម្រើនទៅបាននៅពេលដែលគេមានទំនាក់ទំនងត្រូវជាមួយព្រះជាម្ចាស់។

កាលពីខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំត្រូវបានគេចាត់ចែងឱ្យខ្ញុំធ្វើការជាមួយមនុស្សចាស់ ដែលគាត់មានជំនាញជាមួយនឹងការងាររបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ គាត់មិនមែនស្រួលឱ្យខ្ញុំធ្វើការជាមួយគាត់ឡើយ។ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់ទៅកាន់គាត់ទោះបីគាត់ធ្វើមិនល្អមកកាន់ខ្ញុំក៏ដោយ។ នៅពេលដែលគាត់ដឹងថាអ្វីដែលគាត់បានធ្វើឥតមានឥទ្ធិពលដល់ខ្ញុំ គាត់បានផ្លាស់ប្តូរចរឹតលក្ខណៈរបស់គាត់ចំពោះខ្ញុំ។ គាត់បានឆ្លើយតបចំពោះសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ តាមរយៈគាត់ខ្ញុំបានរៀនមេរៀនដ៏មានតម្លៃជាច្រើន ដែលអាចនៅតែជួយខ្ញុំដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ចំណុចដ៏សំខាន់មួយដែលខ្ញុំរៀនបាននោះគឺមិនមាននរណាម្នាក់អាចតទល់ជាមួយឥរិយាបទនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការយកចិត្តទុកដាក់ឡើយ។

នៅពេលដែលយើងបានទទួលព្រះគ្រិស្តជាព្រះអម្ចាស់សង្គ្រោះរបស់យើង យើងទទួលបានរូបភាពផ្សេងៗគ្នាអំពីព្រះជាម្ចាស់ ព្រះគម្ពីរ និងមនុស្សដទៃទៀត។ ព្រះយេស៊ូបានធ្វើជំនួសយើង ដែលបញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ ច្បាប់មិនអាចធ្វើបាន។ យើងក្លាយជាមនុស្សថ្មី នៅពេលដែលយើងបានចូលមកក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ (២កូរិនថូស ៥:១៧)។ ទ្រង់សរសេរច្បាប់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ថ្មីនៅលើដួងចិត្តរបស់មនុស្ស (២កូរិនថូស ៣:៣)។ មានន័យថាច្បាប់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់បានជម្រុញយើងឱ្យស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រោះយើងស្រឡាញ់ព្រះអង្គ។ ច្បាប់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយអ្នកដទៃ។ មនសិការរបស់យើងត្រូវបានសំអាត និងគំនិតយើងត្រូវបានធ្វើឱ្យថ្មីឡើង។ ឥឡូវនេះ យើងធ្វើអ្វីតាមធម្មជាតិដែលបញ្ញត្តិធ្វើទៅតាមច្បាប់។

តើនៅពេលដែលអ្នកក្លាយជាគ្រិស្តបរិស័ទមាននរណាម្នាក់ធ្វើអាក្រក់ដល់អ្នកដែរឬទេ? តើអ្នកខឹងដែរឬទេ? ប្រសិនបើអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យក្តីស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ចាក់បំពេញក្នុងជីវិតរបស់អ្នក អ្នកនឹងអាចលើកលែងទោសដល់អ្នកដែលធ្វើអាក្រក់មកលើអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្តបរិស័ទ ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានផ្លាស់ប្តូរនិស្ស័យរបស់អ្នក។ ច្បាប់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គបានគ្រប់គ្រងលើជីវិតរបស់អ្នកនិងអាកប្បកិរិយារបស់អ្នក។ នេះគឺជារបៀបនៃការរស់នៅនៃដួងចិត្តសហគមន៍ល្អ!

៥ ចូរបំពេញប្រយោគខាងក្រោមជាមួយនឹងពាក្យដែលត្រឹមត្រូវ

ក) ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបញ្ញត្តិដែលហៅថា

…….

ខ) ព្រះយេស៊ូបង្រៀនពីច្បាប់នៃ

……...

គ) វាជាការងាយស្រួលក្នុងការគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពីព្រោះយើង

……

ឃ) ព្រះគ្រិស្តបានសរសេរច្បាប់របស់ព្រះអង្គក្នុងរបស់យើង

…….

៦ ឥឡូវនេះដោយសារខ្ញុំជាគ្រិស្តបរិស័ទ ខ្ញុំងាយស្រួលក្នុងការលើកលែងទោសឱ្យដែលធ្វើខុសជាមួយខ្ញុំដោយសារ

ក) ច្បាប់ប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវតែលើកលែងទោស។

ខ) នៅពេលដែលខ្ញុំក្លាយជាគ្រិស្តបរិស័ទ និស្ស័យរបស់ខ្ញុំត្រូវផ្លាស់ប្តូរ។

ការថ្វាយបង្គំជាមួយអ្នកដទៃទៀត Worship With Others

ការថ្វាយបង្គំជាមួយគ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀតនឹងជួយឱ្យយើងរីកចម្រើន។ យើងត្រូវការជួបជុំគ្នាជាមួយគ្នាដើម្បីសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការចូលរួមថ្វាយបង្គំទៀងទាត់នៅព្រះវិហារនិងការបង្រៀនជួយស្អាងគ្នានៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ការចែកចាយទាំងអំណរនិងបញ្ហាជាមួយគ្នាគឺជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ មូលដ្ឋានគ្រឹះសំខាន់បំផុតសម្រាប់សហគមន៍គឺយើងត្រូវការគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងត្រូវការចំណាយពេលជាមួយអ្នកដែលស្គាល់និងស្រលាញ់ព្រះអម្ចាស់ដូចយើងដែរ។ តើអ្នកជួបជុំជាមួយគ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀតដែរឬទេ? តើអ្នកចែកចាយអំណរជាមួយគ្នាដែរឬទេ? តើអ្នកលើកទឹកចិត្តគ្នានៅពេលដែលជួបទុក្ខលំបាកដែរឬទេ? ប្រសិនបើអ្នកបានធ្វើដូច្នេះមានន័យថាអ្នកបានបង្ហាញដួងចិត្តនៃការរស់នៅជាសហគមន៍ល្អ និងរស់នៅដោយក្តីស្រឡាញ់។

៧ តើប្រយោគខាងក្រោមមួយណាដែលពន្យល់អ្នកអំពីការថ្វាយបង្គំជាមួយព្រះជាម្ចាស់ជាមួយអ្នកដទៃទៀតធ្វើឱ្យអ្នករីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ?

ក) នៅពេលដែលយើងចែកចាយពីក្ដីអំណរ និងទុក្ខលំបាកជាមួយគ្នា យើងចាប់ផ្ដើមដឹងថាគេត្រូវការយើង។

ខ) ការថ្វាយបង្គំ និង ការចែកចាយជាមួយគ្រិស្ដបរិស័ទដទៃទៀតធ្វើឱ្យយើងមានកម្លាំង និងស្អាងគ្នាឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់។

ខ. គោលការណ៍នៃការរីកចម្រើន Principles For Growth

គោលដៅទី២. ពន្យល់អំពីគោលការណ៍នៃការញែកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ និង ការញែកចេញពីលោកិយ៍។

នៅពេលដែលយើងរីកចម្រើនជាគ្រិស្ដបរិស័ទដែលចេះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ អធិស្ឋាន សញ្ជឹងគិតអំពីព្រះជាម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ និងស្រឡាញ់ដល់អ្នកដទៃ ព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំយើងទៅកាន់ជីវិត*ដ៏វិសុទ្ធ*។ ពេលខ្លះព្រះគម្ពីរនិយាយអំពីការនេះការញែកចេញ។ សម្ពន្ធមេត្រីថ្មីនិយាយអំពីការញែកចេញចំនួនពីរប្រភេទ។ ទីមួយគឺ*ការញែកចេញសម្រាប់ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់*។ ទីពីរគឺ *ការញែកពីលោកិយ*។ ចំណុចទាំងពីរសុទ្ធតែសំខាន់។

ការញែកចេញសម្រាប់ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ Separation Unto God

ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅអ្នកឱ្យញែកទុកសម្រាប់ព្រះអង្គ។ ទ្រង់ចង់ឱ្យអ្នកថ្វាយខ្លួន របស់អ្នកដល់ព្រះអង្គទាំងស្រុង ដើម្បីញែកឱ្យព្រះអង្គប្រើប្រាស់អ្នក។ រ៉ូម ១២:១ មានចែងថា

> ហេតុនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនបងប្អូនថា ដោយព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរ បងប្អូនចូរថ្វាយខ្លួនទៅព្រះអង្គទុកជាយញ្ញបូជាដ៏មានជីវិតដ៏វិសុទ្ធហើយជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នេះគឺជាការថ្វាយបង្គំផ្នែកខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក។

នេះគឺជាការញែកថ្វាយដោយវិជ្ជមាន។ ចូរមើលក្នុងកិច្ចការ ១៣:២ «ចូរញែកបារណាបាសនិងសូលចេញដោយឡែកដ្បិតយើងបានហៅអ្នកទាំងពីរមកអោយបំពេញកិច្ចការដែលយើងនឹងដាក់អោយធ្វើ»។ សូមអានរ៉ូម ១:១ «ខ្ញុំប៉ូលជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះគ្រិស្ដយេស៊ូព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំអោយធ្វើជាសាវ័ក និងជ្រើសរើសខ្ញុំអោយប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះអង្គ»។ ជាថ្មីម្ដងទៀតយើងកត់ចំណាំថាជាការញែកទុក*ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់*។ ការញែកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានហៅថាការថ្វាយខ្លួនទាំងស្រុង ឬ ការប្ដេជ្ញាចិត្តថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចជួយយើងរស់នៅក្នុងជីវិតមួយដែលវិសុទ្ធ។

ការញែកដាច់ចេញពីលោកិយ៍ Separation From the World

នៅក្នុង ២កូរិនថូស ៦:១៤ «សូមកុំសេពគប់ជាមួយអ្នក មិនជឿឡើយ។ តើសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីទុច្ចរិតចូលរួមជាមួយគ្នាកើតឬទេ? តើពន្លឺនិងភាពងងឹតចូលរួមជាមួយគ្នាកើតឬទេ?»។ ព្រះបន្ទូលនេះគឺនិយាយអំពីដៃគូដ៏ពិតប្រាកដ (សហគមន៍) មិនអាចមានអ្នកជឿនិងអ្នកមិនជឿផងឡើយ។ មានចំណុចតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមអ្នកជឿ និង មិនជឿ។ សូមសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើពាក្យ «សេពគប់» «រួមជាមួយគ្នា» និង «រស់នៅជាមួយគ្នា» ពាក្យទាំងនេះប្រើនៅក្នុងសហគមន៍ក្នុងមេរៀនទីមួយ។ ខនេះប្រាប់យើងអំពីការចូលទៅក្នុងប្រភេទនៃទំនាក់ទំនងទាំងនេះជាមួយអ្នកមិនជឿ។ គឺវានិយាយអំពីទំនាក់ទំនងដែលស្និទ្ធស្នាលដូចជា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬ ការរកស៊ីជាមួយគ្នា។ គឺមិនមែននិយាយអំពីទំនាក់ទំនងប្រចាំថ្ងៃជាមួយគ្នានៅលើផែនដីឡើយ។

យើងតែងតែនៅជាមួយនឹងមនុស្សដែលមិនមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់។ មនុស្សទាំងអស់នេះគឺជាអ្នកដែលយើងត្រូវផ្សាយដំណឹងល្អឱ្យគេទទួលជឿព្រះ។ អាថ៌កំបាំងនៃការក្លាយជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងផែនដីដែលពេញដោយការអាក្រក់នេះគឺការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ អ្នកត្រូវតែអនុញ្ញាឱ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធគ្រប់គ្រងលើជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នករស់នៅលើផែនដីនេះ ប៉ុន្តែ អ្នកជាប្រជាជននៃនគរស្ថានសួគ៌។ អ្នកអាចនៅជាមួយ*អ្នកមិនជឿបាន* ប៉ុន្តែ កុំធ្វើដូចអ្នក*មិនជឿ*ឡើយ!

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៨ ចូរសរសេរពាក្យថា **បាទ/ចាស** ពីមុខប្រយោគដែលបង្ហាញពីគោលការណ៍នៃការញែកទុកសម្រាប់ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ឬ ការញែកចេញពីលោកិយ

………. ក ការអានព្រះគម្ពីររាល់ថ្ងៃ

………. ខ ជ្រើសរើសមានការប្រកបគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិគ្រិស្តបរិស័ទ

………. គ ចូររួមជាមួយសកម្មភាពណាដែលអ្នកគិតថាព្រះជាម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ

………. ឃ រៀបការជាមួយអ្នកមិនមែនជាគ្រិស្តបរិស័ទ

………. ង ខិតខំអធិស្ឋានទៀងទាត់

………. ច ទូលសូមការដឹកនាំពីព្រះជាម្ចាស់

………. ឆ បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ និង ការយកចិត្តទុកដាក់ដល់អ្នកដែលខ្វះខាត

ការចេះអត់អោន និង កុំជ្រុលហួសហេតុ Tolerance and Moderation

ពេលខ្លះគ្រិស្តបរិស័ទពិបាកក្នុងការស្គាល់ពីឥរិយាបទនៃការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន។ យើងគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគម្ពីរធ្វើជាអ្នកដឹកនាំយើងក្នុងវិស័យជាក់លាក់ណាមួយ និង ទូលសូមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដឹកនាំយើងក្នុងវិស័យដទៃទៀត។

គ្រិស្តបរិស័ទមួយចំនួននិយាយថាយើងមិនស្ថិតក្រោមវិន័យទេ ដូច្នេះយើងមានសេរីភាពរស់នៅតាមខ្នាតគំរូរបស់ខ្លួនឯង។ ហេតុនេះហើយ ពួកគេព្យាយាមរស់នៅដោយផ្គាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់នូវអ្វីដែលពួកគេធ្វើ ឬ មិនធ្វើ។ ពួកគេព្យាយាមធ្វើឱ្យព្រះជាម្ចាស់ទទួលយកពួកគេតាមរយៈការធ្វើតាមក្បួនច្បាប់ជាជាងជំនឿរបស់គេលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទមិនមែនជាច្បាប់ដែលត្រូវតែដើរតាមទេ។ ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទជាការទទួលយកព្រះយេស៊ូគ្រិស្តជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនិងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះអង្គធ្វើជាព្រះអម្ចាស់គង់នៅក្នុងជីវិតយើង។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ សុំកុំនឹកស្មានថាខ្ញុំមកលុបបំបាត់គម្ពីរវិន័យ ឬ គម្ពីរព្យាការីចោលឡើយ។ ខ្ញុំមិនមែនមកលុបបំបាត់ទេគឺខ្ញុំមកធ្វើអោយគម្ពីរមានអត្ថន័យពេញលក្ខណៈទៅវិញ (ម៉ាថាយ ៥:១៧)។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូគ្រិស្តជាព្រះអម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើជីវិតរបស់យើង យើងចង់ធ្វើអ្វីៗ ដើម្បីផ្គាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ។ យើងមិនចង់ធ្វើរឿងណាជារឿងដែលបំផ្លាញដល់ទីបន្ទាល់ជាគ្រិស្តបរិស័ទរបស់យើងឡើយ។ យើងមិនបានជាប់ចំណងនៃការប្រព្រឹត្តដោយនិយមទៅលើក្រិត្យវិន័យ ឬ ច្បាប់ទេ ក៏មិនមែនធ្វើតាមតែចិត្តនឹកឃើញរបស់យើងដែរ។ ច្បាប់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រិស្តជួយយើងក្នុងការអនុវត្តនូវ*ការចេះទប់ចិត្ត* ឬ មានតុល្យភាពនៃកម្រិតស្តង់ដារនៃអាកប្បកិរិយារបស់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់មានដំណោះស្រាយជាមួយយើងផ្ទាល់ខ្លួន។ ទ្រង់ស្គាល់ពីតម្រូវការរបស់យើង។ ទ្រង់នឹងជួយយើងឱ្យមានតុល្យភាពក្នុងឥរិយាបថដែលត្រឹមត្រូវជាគ្រិស្តបរិស័ទ។

ដោយសារព្រះជាម្ចាស់មានដំណោះស្រាយសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ យើងត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នដោយមិនត្រូវថ្កោលទោសនរណាម្នាក់ទៅតាមរបៀបផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ។ ការពន្យល់ត្រូវបានរកឃើញរ៉ូម ១៤ និង ១៥ ទាក់ទងទៅនឹងអាហារនិងការគោរពទៅតាមថ្ងៃនីមួយៗ។ ទោះបីជាគោលការណ៍នៃការបង្រៀននៅក្នុងជំពូកនេះឆ្លើយតបជាមួយនឹងចម្ងល់នៃជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងក៏ដោយ។ ខាងក្រោមនេះជាគោលការណ៍មួយចំនួន៖

1. «ហេតុនេះហើយ បានជាយើងត្រូវតែឈប់ថ្កោលទោសគ្នាទៅវិញទៅមក តែត្រូវប្តេជ្ញាចិត្តថា មិនត្រូវធ្វើអ្វីដែលនាំអោយបងប្អូនជំពប់ដួល ឬវាតចិត្តបាត់ជំនឿនោះឡើយ» (រ៉ូម ១៤:១៣)។

2. «ដូច្នេះ យើងត្រូវស្វែងរកអ្វីដែលនាំអោយមានសេចក្តីសុខ និងអោយមានការអប់រំគ្នាទៅវិញទៅមក» (រ៉ូម ១៤:១៩)។

3. «ប្រសិនបើយើងមិនបរិភោគសាច់ មិនពិសាស្រា និងមិនប៉ះពាល់របស់ណាដែលធ្វើអោយបងប្អូនជំពប់ចិត្តបាត់ជំនឿនោះ ជាការល្អប្រពៃហើយ។ អ្វីៗដែលអ្នកជឿថា ត្រឹមត្រូវ ចូររក្សាទុកតែម្នាក់ឯងនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ទៅ។ អ្នកណាមិនដាក់ទោសខ្លួនឯង ចំពោះការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន អ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ!» (រ៉ូម ១៤:២១-២២)។

4. «ដូច្នេះ ត្រូវទទួលគ្នាទៅវិញទៅមកដោយរាក់ទាក់ អោយបានដូចព្រះគ្រិស្តទទួលបងប្អូនដែរ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់» (រ៉ូម ១៥:៧)។

ខគម្ពីរទាំងនេះបានបង្ហាញកាន់តែច្បាស់ថាយើងត្រូវតែចេះអត់អោន ចំពោះអ្នកដទៃដែលមានខ្នាតគំរូអាកប្បកិរិយាខុសពីយើង។ ការអត់ធ្មត់មានន័យថា ការអត់ធ្មត់ និងការទទួលយកគ្នា ទោះបីជាយើងមិនស្ថិតនៅក្រោមការព្រមព្រៀងគ្នាក៏ដោយ។

ព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់របៀបដែលព្រះអង្គត្រូវមានដំណោះស្រាយជាមួយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ ទ្រង់ដោះស្រាយជាមួយយើងទៅតាមរបៀបមនុស្សម្នាក់ៗ។ ទ្រង់ធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះ ពីព្រោះទ្រង់កំពុងនាំយើងទៅកាន់ទំនាក់ទំនងដែលស្និទ្ធស្នាលជាមួយព្រះអង្គ។ ទ្រង់ស្គាល់ពីអ្វីដែលជាសេចក្តីត្រូវការរបស់យើង។ ទ្រង់អាចត្រូវការរឿងមួយពីអ្នកគឺជាអ្វីដែលខុសពីអ្នកដទៃ។ ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យយើងធ្វើអ្វីមួយបានហើយទ្រង់ក៏អាចមិនឱ្យយើងធ្វើអ្វីមួយបានដែ។ យើងមិនគួរព្យាយាមធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ធ្វើដូចយើងឡើយនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងទេ។ យើងទទួលគ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀតទៅតាមលក្ខណៈរបស់ពួកគេ និងជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងដឹកនាំពួកគេ។ យើងត្រូវតែអត់ធ្មត់។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា «បើអ្នករាល់គ្នាថ្កោលទោស គេយ៉ាងណា ព្រះជាម្ចាស់ក៏នឹងថ្កោលទោសអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ។ ព្រះអង្គនឹងវាល់អោយអ្នករាល់គ្នា តាមរង្វាល់ដែលអ្នករាល់គ្នាវាល់អោយអ្នកដទៃ» (ម៉ាថាយ ៧:២)។ យ៉ាងណាមិញ វាមិនមែនជារឿងល្អទេ ក្នុងការដែលយើងប្រើពាក្យសម្តីមិនសមរម្យ ឬ រិះគន់ ថ្កោលទោសអ្នកដទៃនោះ។ ភាពអត់ធ្មត់ចំពោះអ្នកដទៃ គឺជាគំរូនៃច្បាប់នៃក្តីស្រឡាញ់ និងបង្ហាញនៅក្នុងការរស់នៅក្នុងដួងចិត្តជាសហគមន៍ល្អ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៩ តើចំណុចពីរយ៉ាងអ្វីខ្លះដែលព្រះគម្ពីរ រ៉ូម ១៤:១៩ និង ១៥:៧ ប្រាប់យើង?

....

....

១០ ចូរគូសរង្វង់នៅខាងមុខប្រយោគត្រឹមត្រូវ

ក) ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងពីចរឹតលក្ខណៈដែលយើងគួរប្រព្រឹត្តនៅគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់។

ខ) ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ អាចបង្ហាញយើងពីអ្វីដែលត្រូវ និង អ្វីដែលខុស។

គ) គ្រិស្តបរិស័ទគួរតែញែកចេញពីគ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀតដែលមានខ្នាតគំរូខុសពីយើង។

ឃ) ប្រសិនបើយើងថ្កោលទោសអ្នកដទៃដោយឃោរឃៅព្រះជាម្ចាស់ក៏នឹងថ្កោលទោសយើងដោយឃោរឃៅវិញដែរ។

ង) យើងគួរតែព្យាយាមធ្វើឱ្យគ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀត រស់នៅតាមខ្នាតគំរូរបស់យើង។

១១ តើគោលការណ៍អ្វីដែលអ្នករៀននៅក្នុងមេរៀននេះ?

ក) ចរឹតលក្ខណៈគ្រិស្តបរិស័ទ

……

ខ) ការនិយមលើច្បាប់

……..

គ) ភាពអត់ធ្មត់

……

សូមផ្ទៀងចម្លើយរបស់អ្នក

៧ ខ) ការថ្វាយបង្គំ និង ការចែកចាយជាមួយគ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀតធ្វើឱ្យយើងមានកម្លាំង និង ស្អាងគ្នាឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់។

១ ប្រយោគ ក និង ខ ត្រឹមត្រូវ

៨ គោលការណ៍នៃការញែកចេញចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវគឺ ក) ខ) ង) និង ច)

២ យើងរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ។

៣ គឺការធ្វើដូច្នេះជួយយើងឱ្យរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ ហើយយើងមានដួងចិត្តនៃការរស់នៅជាសហគមន៍ដ៏អស្ចារ្យ។

៩ ធ្វើកិច្ចការដែលនាំមកនូវសន្តិភាព ទទួលយកគ្នាទៅវិញទៅមក។

៤ ចម្លើយរបស់អ្នក។ អាចមានដូចជា៖ សម្រាប់ការតម្រង់ទិសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់សេចក្តីត្រូវការរបស់យើង សម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀតសម្រាប់អ្នកមិនជឿ។

១០ ប្រយោគ ខ) និង ឃ)។

៥ ក) បទបញ្ញត្តិ១០ប្រការ
ខ) សេចក្តីស្រឡាញ់
គ) ស្រឡាញ់ព្រះអង្គ និង ចង់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គ
ឃ) ដួងចិត្ត

១១ ចម្លើយរបស់អ្នក។ អាចជាចម្លើយដូចខាងក្រោម៖

ក) យើងគួរតែឱ្យព្រះគម្ពីរជាអ្នកដឹកនាំយើងកែតម្រង់យើងនៅក្នុងវិស័យជាក់លាក់ណាមួយ និង ទូលសូមដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដឹកនាំយើងនៅក្នុងវិស័យដទៃទៀត។

ខ) យើងគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យច្បាប់នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រិស្ដ ដឹកនាំរាល់ទង្វើរបស់យើងជាជាងការដែលយើងគ្រាន់តែធ្វើទៅតាមបញ្ញើច្បាប់។

គ) យើងគួរតែទទួលយកអ្នកដទៃដែលគំនិតរបស់គេអាចខុសពីយើង និង ទូលសូមដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធឱ្យដឹកនាំពួកគេ។

៦ ខ) នៅពេលដែលខ្ញុំក្លាយជាគ្រិស្ដបរិស័ទ និស្ស័យរបស់ខ្ញុំត្រូវផ្លាស់ប្ដូរ។